

Debreceni Ítéltábla

Gf.III.30.345/2025/4.

A Debreceni Ítéltábla a dr. ... kamarai jogtanácsos (cím) által képviselt Nemzeti Fejlesztési Központ (cím) felperesnek – a dr. ... ügyvéd (cím) által képviselt Alperes (nyilvántartási száma: ..., cím) alperes ellen kártérítés megfizetése iránti perben a Debreceni Törvényszék 2025. október 15. napján kelt 3.G.40.089/2025/13. számú ítélete ellen a felperes 14. sorszámú (16. sorszámon pontosított) fellebbezése alapján az alulírott napon – tanácsülésen – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 201 980 (kettőszázegyezer-kilencszáznolcvan) Ft másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 254 462 (kettőszázötvennégyezer-négyszázhatvankettő) Ft meg nem térülő fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével elutasította a felperes keresetét. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 201 980 Ft perköltséget.

[2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2017. november 10-én támogatási szerződést kötött a Általános Iskola és Óvodával, mint konzorciumvezetővel EFOP-1.3.9-17-2017-000.. azonosító számon. Az alperes is tagja volt a konzorciumnak.

A Debreceni Törvényszék a 2024. május 16-án kelt 13.Pk.60.257/1989/36. számú végzésével elrendelte az alperes megszűnt civil szervezet kényszer-végelszámolását, és felhívta a hitelezőit, hogy a követeléseiket a végelszámolás megindításának közzétételét követő 40 napon belül jelenthetik be a végelszámolónak. Ezt a végzést az Országos Bírósági Hivatal által vezetett országos névjegyzékben 2024. június 18-án közzétették. A felperes a 2024. június 27-én kelt levelében 3 180 777 Ft tőke, az utána járó 164 023 Ft ügyleti kamat, valamint 1 014 Ft késedelmi kamat tartozás iránti igényét bejelentette a végelszámolónak, előadva, hogy a támogató a 2024. március 18-án jogerőre emelkedett döntésével szabálytalanságot állapított meg, ezért az azzal érintett 3 180 777 Ft támogatás kamattal növelt értékének a visszaköveteléséről határozott.

A végelszámoló a 2024. október 10-én kelt (2024. október 22-én átvett) levelében tájékoztatta a felperest, hogy „a konzorcium által a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztériumhoz 2024. április 18-án keltezett és beadott kiegészítő forrás iránti kérelem elbírálásának hiánya miatt hitelezői igénybejelentésüket vitatom”. Rögzítette, hogy a pozitív döntés az alperes tartozásmentességét jelentené, nemleges döntés esetén pedig kezdeményeznie kellene az alperes felszámolási eljárását.

A felperes 2025. január 8-án arról tájékoztatta az alperes végelszámolóját, hogy a fejezet irányító szervének vezetője 2024. december 16-án a kiegészítő forrás iránti kérelmet – forráshiány miatt – nem hagyta jóvá. Kérte a hitelezői igénybejelentésének (határidőben beérkezettként) az elfogadását és visszaigazolását. A végelszámoló a felperes levelére nem válaszolt. A felperes 2025. január 20-án egyenlegközlőt küldött az alperes végelszámolójának, amit a végelszámoló 2025. február 6-án visszaküldött azzal, hogy azt nem fogadja el.

[3] A felperes a 2025. március 6-án benyújtott és pontosított keresetében kérte az alperesnek a szabálytalansági eljárás folytán visszakövetelt 3 180 777 Ft támogatási összeg és annak törvényes kamatai szerződésszegés jogcímén történő visszafizetésére, és elismert igénykénti nyilvántartásba vételére kötelezését, valamint a végelszámoló ennek tűrésére kötelezését. Kérte kötelezni az alperest a tőkeösszeg után a 2024. április 8. napjától járó ügyleti kamat és 2024. május 16. napjától járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat egyharmadával megegyező mértékű késedelmi kamat és perköltsége megfizetésére.

A kereseti kérelme jogalapjaként az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (Civil tv.) 9/D. § (1) – (3) bekezdéseit jelölte meg.

Hivatkozott arra, hogy az alperes a kiegészítő forrás iránti kérelem elbírálásától tette függővé a követelése nyilvántartásba vételét. Az alperes a 2025. január 20-án megküldött egyenlegközlőt 2025. február 6-án küldte vissza, az ettől számított 30 napos keresetindítási határidőt megtartotta. Az alperes nem nyújtott be a szabálytalansági eljárásban hozott döntéssel szemben jogorvoslati kérelmet, a másodfokú döntéssel szemben keresetet. Amennyiben az alperes nem kerül végelszámolás alá, úgy a jogerős szabálytalansági döntésben megállapított összeget adók módjára behajthatta volna. A jelen perben a bíróságnak nem feladata a szerződésszegés vizsgálata, figyelemmel arra, hogy azt a szabálytalansági döntés során már vizsgálták.

[4] Az alperes az ellenkérelmében kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltsége megfizetésére kötelezését. Alaki védekezésként hivatkozott arra, hogy a felperes a Civil tv. 9/D. § (3) bekezdése szerinti 30 napos keresetindítási határidőt elmulasztotta, erre figyelemmel kérte a per megszüntetését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) – 176. § (1) bekezdés i) pontjára figyelemmel – 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Érdemi védekezésként arra hivatkozott, hogy nem állnak fenn a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség feltételei. Nem terheli kártérítési felelősség a támogatási szerződés esetleges megszegésért, hiszen eleget tett a pályázatból eredő valamennyi kötelezettségének.

[5] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaptalannak ítélte.

Alkalmazandó jogszabályként megjelölte a Civil tv. 9/D. § (1), (2), (3) bekezdését, a Pp. 176. § (1) bekezdés i) pontját, 240. § (1) bekezdés a) pontját.

Rögzítette, hogy a 13/I. sorszámú végzésével elutasította az alperes permegszüntetési kérelmét, figyelemmel arra, hogy érdemben vizsgálta az elévülési jellegű keresetindítási határidő megtartását.

Egyetértett az alperessel abban, hogy a felperes elmulasztotta a Civil tv. 9/D. § (3) bekezdése szerinti 30 napos keresetindítási határidőt. A felperes nem vitatta, hogy 2024. október 22-étől,

a végelszámoló tájékoztatásától számított 30 napon belül nem nyújtott be kereseti kérelmet, arra hivatkozott, hogy a végelszámoló a 2024. október 10-án kelt levelében a követelés nyilvántartásba vételét (helyesen elismerését) feltételtől (a kiegészítő forrás iránti kérelem elbírálásától) tette függővé, ezért nem indított bírósági eljárást. [Az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy a végelszámolónak a Civil tv. 9/D. § (2) bekezdése szerint valamennyi, a vitatott és nem vitatott hitelezői igényt is nyilvántartásba kell venni.]

A Civil tv. 9/D. § (3) bekezdése szerinti határidő nem jogvesztő, hanem elévülési jellegű. A felperes ennek a megszakadására, nyugvására kifejezetten nem hivatkozott, ugyanakkor a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem a tartalmuk szerint veszi figyelembe. Ennek alapján az elsőfokú bíróság a határidő nyugvására történő hivatkozásként értékelte a felperesnek az előadását. Álláspontja szerint a végelszámoló a vitatásnak az indokát adta, nem pedig feltételhez kötötte a felperesi igény elismerését. Nem volt vitatott, hogy a felperes 2024. október 22-én vette át ezt a végelszámolói tájékoztatást, ehhez képest a kereseti kérelmét 2025. március 6-án nyújtotta be. Még ha elfogadnánk azt, hogy a végelszámoló feltételhez kötötte a felperesi igény elismerését, abban az esetben is megállapítható, hogy maga a felperes volt az, aki a 2025. január 8-án kelt levelében értesítette a végelszámolót arról, hogy az irányító szerv vezetője nem hagyta jóvá a kiegészítő forrás iránti kérelmet. Ennek alapján még ha a 30 napos keresetindítási határidő nyugodott volna is, 2025. január 8-án a felperesnek minden adat rendelkezésére állt ahhoz, hogy a keresetét előterjessze, azonban 2025. január 8-ához képest is eltelt a keresetlevél benyújtásáig a 30 napos határidő.

Az elsőfokú bíróság a keresetindítási határidő elmulasztása miatt érdemben nem vizsgálta a követelést, elutasította a felperes keresetlevelét (helyesen: keresetét).

[6] A felperes a fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú ítélet kereset szerinti megváltoztatását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását, valamint az alperesnek az első- és másodfokú perköltségében való marasztalását.

Előadta, hogy az egyenlegközlő 2025. február 6-ai visszaküldésétől számított 30 napos keresetindítási határidőt megtartotta.

A végelszámoló kötelezettsége, hogy a követelést akár vitatottként, akár elismertként nyilvántartásba vegye, azt nem teheti függővé egy külső körülménytől.

Álláspontja szerint a végelszámoló (F/3 alatt csatolt) levele – mivel nem tartalmazza a követelés besorolását, sem azt, hogy jogalapjában vagy összepszerűségében vitatja-e a követelést – nem minősíthető a Civil tv. 9/D. § (2) bekezdése szerinti értesítésnek. Az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség alapján elvárható minimális tartalom az értesítés tekintetében, hogy tartalmazza a követelés összepszerűségét és besorolását, ezek pedig a végelszámoló leveléből hiányoznak, ezért a kérdéses iratot egyeztető levélnek tekintette.

A követelés tárgyában történő egyeztetés pedig nem azonos annak az elbírálásával.

Az elsőfokú bíróság nem foglalt állást abban, hogy az F/3 alatt csatolt levél a Civil tv. 9/D. § (2) bekezdése szerinti értesítésnek tekinthető-e, így abban sem, hogy a per megindítására rendelkezésre álló határidő egyáltalán megnyílt-e.

Álláspontja szerint ezért a Civil tv. 9/D. § (3) bekezdése szerinti jogvesztő határidőt nem mulasztotta el, ugyanis a végelszámoló mulasztása miatt nem is nyílt meg az.

[7] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében indokai alapján kérte a fellebbezett ítélet helybenhagyását.

Előadta, hogy a felperes a fellebbezésében nem jelölt meg olyan eljárási szabálysértést, mely akár a Pp. 380. §-a, akár 381. §-a alapján az ítélet kötelező, avagy mérlegelhető hatályon kívül helyezésére vezetne. Így a másodlagos fellebbezési kérelem nem teljesíthető.

A felperes által az értesítés tartalmát illetően a fellebbezésében megfogalmazott kifogás olyan új tényállítás, amelyre a másodfokú eljárásban már nem hivatkozhat a Pp. 373. § (1)-(2) bekezdései alapján.

A felperes a 2025. április 9-én előterjesztett, keresetváltoztatással egységes szerkezetbe foglalt keresetlevelében kizárólag a követelés érdemére vonatkozó indokolást adott elő. A Civil tv. 9/D. § (3) bekezdése szerinti keresetindítási határidőt megtartottnak tekintette, ugyanis azt a 2025. január 20. napján kelt egyenlegközlő végelszámoló általi vitatásának kézhezvételétől, 2025. február 6. napjától számította.

A felperes sem a keresetlevelében, sem a 2025. október 15-én tartott perfelvételi, illetőleg érdemi tárgyaláson nem nyilatkozott a végelszámoló értesítésének esetleges tartalmi hiányosságaira, ezért erre a másodfokú eljárásban sem hivatkozhat.

A felperes fellebbezésében előadottak az új tényállításra vonatkozóan a Pp. 373. § (2) bekezdésének a megtartása esetén sem eredményezhetik az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

A Civil tv. 9/D. § (1), (2) és (3) bekezdései nem tartalmazzak iránymutatást a végelszámoló értesítésének a tartalmára vonatkozóan, így annak nem kötelező tartalmi eleme a hitelezői igénybejelentés jogalapjára és összecszerűségére egyaránt vonatkozó nyilatkozat.

A felperes számára a végelszámoló 2024. október 10-én kelt tájékoztatásából egyértelműen ki kellett tűnnie, hogy a hitelezői igénybejelentését vitatja. A végelszámoló értesítésének „megfelelőségét” nem érinti, hogy a hitelezői igény jogalapját és összecszerűségét illetően külön nem nyilatkozott.

[8] A fellebbezés megalapozatlan.

[9] Az ítéltábla a fellebbezést – a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint, az ott írt kivételek hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el. Az ítéltábla a fellebbezett ítélet felülbírálata során a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján nem lépte át a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátait, ugyanis nem észlelt erre okot adó eljárási szabálysértést vagy téves anyagi pervezetést [Pp. 370. § (2) és (3) bekezdései].

[10] Az ítéltábla elsődlegesen a felperes másodlagos fellebbezési kérelmét vizsgálta, amelyet – jogszabályhely megjelölése nélkül – a Pp. 381. §-ára alapított. Megállapította, hogy a felperesnek az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének elmulasztására alapított érvelése – az alperesi ellenkérelemben foglaltakkal ellentétben – eljárási szabálysértésre történő hivatkozásnak minősül, így a felperes másodlagos fellebbezési kérelmét is érdemben vizsgálni kell.

E körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem mulasztotta el az indokolási kötelezettségét, amikor nem foglalt állást a végelszámoló 1/F/3. szám alatt csatolt levele kapcsán, mivel a felperes arra, hogy ez a levél csupán egy tájékoztatás /egyeztető levél, és az nem tekinthető a Civil tv. 9/D. § (2) bekezdése szerinti értesítésnek, először csak a fellebbezésében hivatkozott, az elsőfokú eljárás során nem. Erre tekintettel az elsőfokú

bíróságnak ebben nem kellett – a Pp. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel nem is lehetett – állást foglalnia.

[11] Az ítéltábla a másodlagos fellebbezési kérelem megalapozatlansága folytán az elsődleges fellebbezési kérelmet is vizsgálta.

A felek a másodfokú eljárás során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatták (a felperes abból eltérő jogi következtetés levonását kérte), ezért az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[12] A felperes a keresetváltoztatással egységes szerkezetbe foglalt keresetlevelében – a tények ismertetése mellett – ugyan kiemelte (5. sorszámú keresetlevél 4. oldal első bekezdésének utolsó mondata), hogy 2025. február 6-án kézbesítették neki a végelszámoló által visszaküldött egyenlegközlő levelet, azt azonban nem jelölte meg pontosan, hogy mely időponttól kéri számítani a keresetindítási határidőt. Arra először – az elsőfokú bíróság helyes álláspontjával egyezően – csak az alperes ellenkérelmében foglaltakra – miszerint a 2024. október 10-án kelt végelszámolói vitatás kézhezvételével megnyílt keresetindítási határidőt elmulasztotta (8. sorszámú ellenkérelem 3. oldal utolsó bekezdése) – tekintettel benyújtott válasziratában (10. sorszámú előkészítő irat 2. oldala) nyilatkozott, hogy álláspontja szerint a végelszámoló 2024. október 10-én kelt levele nem tekinthető vitatásnak, hanem az egy feltételhez kötött nyilatkozat. Ez az oka annak, hogy ezt követően nem indított bírósági eljárást. Egyébként a keresetindítási határidőről ebben a beadványában sem nyilatkozott, hiszen kizárólag a 2025. január 08-án kelt tájékoztatásának a válasznélküliségére, illetőleg arra hivatkozott tényként, hogy 2025. január 20-án a végelszámolónak egyenlegközlőt küldött. Az elsőfokú bíróság által 2025. október 15-én tartott perfelvételi, majd érdemben folytatott és berekesztett tárgyaláson a kereseti kérelmet fenntartotta. Kérdésre előadta, hogy a végelszámoló 2024. október 10. napján kelt levelét október 22. napján vette át. Nem vitatta, hogy az ettől az időponttól számított 30 napon belül keresetet nem nyújtott be. Nem adott elő az alperes által a keresetindítási határidő megnyíltára vonatkozó előadás cáfolatára irányuló érvelést sem.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a végelszámoló levele nem feltételhez kötött nyilatkozat, hanem a hitelezői igénybejelentés indokolt vitatása, amely megállapításának indokát is adta, azt az ítéltábla megismételni nem kívánja. Mindebből kiindulva helyes az az álláspontja is, hogy a keresetindítási határidő a végelszámolói vitatás kézbesítésekor (2024. október 22.) nyílt meg.

A felperes azon fellebbezési hivatkozása, hogy a kérdéses okirat csupán egy egyeztető levél, és a végelszámolói vitatás nem felelt meg a Civil tv. 9/D. § (2) bekezdésében foglaltaknak, olyan új tényállítás, amelyre a felperes a Pp. 373. § (1)-(2) bekezdései alapján a másodfokú eljárásban már nem hivatkozhatott, így azt az ítéltábla a felülbírálata körében nem vizsgálhatta. Nem értékelhette így azt a felperesi érvelést sem, hogy a keresetindítási határidő a végelszámoló mulasztása miatt nem is nyílt meg.

[13] Egyébként – az alperes helyes álláspontjával egyezően – a Civil. tv. 9/D. § (2) bekezdése nem tartalmaz „alaki kötelezettséget”, így annak nem kötelező tartalmi eleme a felperes által hivatkozott hitelezői követelés összecszerűségének vagy besorolásának a megjelölése.

[14] Az ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés első fordulata alapján helybenhagyta.

[15] Az eredménytelenül fellebbező felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint teljes személyes illetékmentes, ezért az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti 254 462 Ft meg nem térülő fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad, ennél fogva az ítéltáblának eljárási illeték fizetésére kötelezésről nem kellett rendelkezni.

[16] A másodfokú eljárásban is pervesztes felperes a saját másodfokú perköltségét (ügyvédi munkadíj) maga köteles viselni, és az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjból keletkezett másodfokú perköltsége – a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti általános teljesítési határidőben történő – megfizetésére.

Az ügyvédi munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése a) pontja alapján – a Gf.3. sorszámú fellebbezési ellenkérelemben felszámítottal egyezően – 159 040 Ft + áfa, összesen 201 980 Ft-ban állapította meg.

Debrecen, 2026. január 16.

Dr. Görög Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Riczu András s.k. bíró, Dr. Szűcs Lajos s.k. bíró